

Marcin Śrama

Temat rozprawy: "Król z narodem, naród z królem"? Polski władca jako figura seria dyskursu politycznego w dramatach oświecenia polskiego (1760 - 1792)

Celem niniejszej pracy było dokonanie charakterystyki reprezentacji literackich przekształceń idei monarchicznej realizowanych na gruncie dramatu w dobie oświeceniowego teatru narodowego jako znaczącego (obok czasopiśmiennictwa) kanału komunikacyjnego służącego dyskusji, która dotyczyła między innymi projektów reformy ustrojowej i postulatów odnośnie roli króla w państwie. Zrealizowano to poprzez interpretację pojawiających się w kolejnych dramatach figur monarchy, które nawiązywały do opisów znanych z europejskiej myśli filozoficznopolitycznej począwszy od czasów Arystotelesa przez św. Tomasza z Akwinu, hiszpańskich teoretyków monarchii z XVI i XVII wieku po autorów oświecenia polskiego (np. Cezar Pyrrhys de Varille, Stanisław Konarski).

Kolejne rozdziały poświęcone są dramatom: „Władysław pod Warną” (Wacława Rzewuskiego - 1760 i Juliana Ursyna Niemcewicza - 1787), „Casimir le Grand” Jeana Baptiste’a Dubois (1775), „Kazimierz Wielki” Juliana Ursyna Niemcewicza (1792) i „Zygmunt August” Józefa Wybickiego (1783).